

6.3.1989

Babaanneciğim,

geçen gün telefonda sesini duymam gerçekten iyi oldu. Hani sana "mektup yazdım" demiştim ya, anneannem pastaya vermeyi unutmuş. Neyse ben de oturdum, şimdi bir mektup daha yazıyorum.

Nasılsın? Roma'da çalışmaların iyi gidiyor mu? Eğer oralar-
da benim de tanıdığım kişilere rastlarsan benden de çok selâm
söyler misin?

Burada okul başladı (3 hafta evvel) ve imtihanlar son hı-
zıyla devam ediyor. Çok sıkışık bir durumdayız. Biliyorsun,
gelecek sene üniversiteye hazırlık kursuna gideceğiz. Onun
için kurslar şimdiden aynı düzeydeki öğrencileri bir sı-
nıfta toplayabilmek için seviye belirleme sınavı yapıyorlar.
Bu pazar birine girdim. 100 soru 110 dakika. Ondan son-
ra da meslek eğilimini anlamak için 200 soruluk bir anket
yaptılar. Çıktığımda başım bir ağrıyordu ki sorma. 2 hafta
sonra bir imtihan daha var. O daha zor olacak. Neyse-- inşal-
lah beceririm.

Senden birşey istesem ayıp olur mu? Eğer bulursan bana
sende olduğu gibi bir bayrisch- ceket ve şapka almıydın?
Bedenimi bulursun nasılsa (kiş gibi..) Ayrıca senin kafana olan
bir şapka herhalde bana da olur.

Neyse. Geçen gün çok kötü bir şey oldu. Biliyorsun, ben eskiden
kürek takımındaydım. Ama dersler yüzünden bıraktım. Geçen

gün (2 hafta kadar evvel) bizim iki takım arkadaşımız ve iki yeni çocuk denize çıkmış. Yenilerden biri millî yüzücüymüş. Çok acılmışlar. Tekne su almaya başlamış. Yüzücü olan korkup denize atlamış. Tabii hepsi düşmüş. Terliyleken soğuk suya girince hepsine kramp girmiş. 3'ü krampı atlatmış. Ama yüzücü olan atlatamamış. Boğulmuş.

Ne kadar korkuna değil mi? Çok morallim bozuldu. Neyse işte, burada haberler bu kadar. Daha fazla taini karartmayayım. Mektubumu hasretle beklerim.

torun

İsmail

Boğaziçi Üniversitesi

Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi

Jale İnan Arşivi

JALBIO0401107